Pregaria.cat

Entrada

Prioritats

Per MartaF el dj., 26/10/2023 - 09:00

El 24 d’octubre és el Dia Internacional contra el Canvi Climàtic, una jornada que neix de la necessitat urgent de capgirar la nostra manera de viure perquè, no ens enganyem, l’escalfament global és culpa de l’activitat humana. Però els conflictes armats i les guerres que se succeeixen arreu del món també són fruit de les nostres ànsies de dominar i de posseir. En definitiva, tot es redueix a l’ésser humà que pretén apoderar-se d’allò que està condemnat a compartir, oblidant que tots els habitants del planeta trepitgem la mateixa terra i que, més enllà de les nostres diferències, tots som germans. O és que potser no ens convertirem tots en la mateixa pols? Sigui en la guerra entre nacions o en la guerra contra el clima, l’objectiu és el mateix: matar i destruir el germen de la vida sense pensar en les conseqüències de la nostra inhumanitat. Atemptar contra la natura o contra el poble veí és una condemna a gran escala, en què cada bàndol només pensa a protegir els seus grans interessos amb majúscules, però qui pensa en la població civil desemparada, en les víctimes innocents que moren cada dia sepultades per les bombes o en mans de les armes i en tota la biodiversitat que s’extingeix com si res?

La Terra acull la mateixa violència quan la saquegem i la xuclem com si fos un pou sense fons, però la guerra també contamina. Sabies que el 2021, els Estats membres de la Unió Europea van augmentar un 6% la despesa en defensa i que aquest pressupost astronòmic augmenta any rere any? I no et sembla absurd que s’inverteixi més que mai en la guerra, mentre el nostre món fa aigües? Perquè, és més important comprar tecnologia bèl·lica que apostar per les energies renovables, que són les que ens poden salvar d’una catàstrofe climàtica a llarg termini? Com sempre, és una qüestió de prioritats i, si bé l’ecologia hauria de ser la primera de la llista, acaba sent l’última perquè el seu discurs reaccionari i revolucionari s’enfronta a tots els poders fàctics.

Per tant, l’ecologia és com predicar en el desert enmig d’un món de superpotències que contaminen sense límits. Precisament, aquesta és l’espurna que ens recorda que mai no ens podem rendir. Però la lluita de l’activisme climàtic és una lluita pacífica i aquesta és l’única pregària que m’atreveixo a fer avui, enmig d’un present tan convuls: perquè la flama de la pau brilli per sobre de tots els pobles i a dins dels nostres cors, pel bé de la Terra i de la humanitat.